

[Transcript] Vinohradská 12 / Handrkování o miliardy do škol

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.
Minister školství chce u koaličních partnerů vědnat víc peněz pro svůj rezort na příští rok.
Už pory pláno je hledat třeba u nečitelských pozic.
Školy bez nepedagogických pracovníků nemohou fungovat.
A platy učitelů má stát dávat odledna, nejméně 130% průměrné mzdy.
Ude to podle našich odhadů nějaký 113%?
Návrh rozpočtu vláda pro jedná dokonce září.
Jedna a jedna jsou dvě a 113 není 130,
neumisnat na ministerstvu školství počítat,
a nebo usporná kůra vlády přepisuje pravidla matematiky.
Jak důležité je dobře zaplatit pedagogi,
ale je na to teď opravdu vhodná chvíle,
to řešíme s Martinem Kozlem s organizace Učitel na živou.
Dnes je středa 20. září.
Dobrý den, vítejte tady u nás ve Vinohradské 12.
Dobrý den, děkuju za pozvání.
Jak byli, a teď sledujete vědnávání ministra školství Mikulá Šebek
a ze starostu o rozpočtu pro české školství na příští rok,
je to podle vás to nejdulžitější jednání ve školství za poslední roky.
Tak je to každoroční vědnávání,
každý rok tyhle ty tanečky probíhají,
někdy jsou dramatictější, někdy méně dramatické.
Myslím, že si musíme počkat na ten výsledek.
Co je na tom letos, myslím trochu zarážející,
že ta vlada říká, máme dvě priority,
a to je obrana a vzělávání.
A zatím, co na obraně to vidíme,
že tam to energie dne, tak na tom školství to nevidíme zatím,
tak pevně věřím, že k tomu dospijeme.
No, ministerstvo školství má dostat zhruba 253 miliardy korun,
což je asi o 12 miliard méně, než letos.
Při tleně si nemyslím,
že škrtý ve školství a dozdělávání
jsou škrtý na tom sprámné místě.
Opozice vyzívá rezord na výšení rozpočtu,
například Jana Berkovcová zhnutí
a noztí nová ministri neškolství.
Vy nebyla právě proti převodu peněz z obrany na školství.
A pokud se najdou peníze v rozpočtu na zvyšování
výdají na obranu, proč by se neměli najít i na školství?
Tady si myslím, že...
Vidíte to? Podobně.
Tak to je otázka politiku, aby řekli, kde se uberé
a kde se přidá, protože to je ta věc těžká,

kteřou musí udělat a to je prioritizovat.
Já se na to ptám i z toho důvodu,
že sam minister Beck by chtěl víc peněz.
V školství mezi ročně a roztou mandatorní výdaje
vlastně na výkonech, protože...
Nejenom, aby se dostal na nulu,
když počet byl z těch zruha dvěšestě,
necelých 70 miliard,
by se přidalo asi dalších 11 miliard,
že to je potřeba, protože do škol
přišlo 25 tisíc stře do školáku, nově.
A to je vlastně mandatorní výdaje.
A že ten systém to prostě bez těch peněz nezvládne,
a že kdyby se v půlce roku museli
ty peníze naopak ubírat,
že to může být tak, jak já si domýšlím,
že to může mít nějaké katastrofálnější následky,
než jsme možná tady si schopní přiznat.
V tuhle chvíli nepracujeme ještě na krizovém scénáři
a věřím tomu, že se nám podaří vládu přesvědčit,
abychom vlastně ty prostředky dokázali najít.
Je také potřeba.
A vidíte to podobně, že ty peníze tam prostě sou nutně potřeba?
No, já vám navídno ještě jen nysmo sopek se na to koukat.
My víme,
že investice do vzilávání,
peníze, který tam vkládáme,
mají obrovskou návratnost.
Jestliže řešíme naší zemi
a nějakou její prosperitů budoucnost
jako slohem na výzvy, kterým budeme čelit teď.
Tak vlastně vkládat peníze do vzilávání
není jenom jako nezbytná nutnost,
že musíme zabezpečit závazky,
kterým jsme se zavázali například zákonem
operovických pracovních a podobně.
Ale je to vlastně výraz nějaké chytré strategie,
jak pracovac toho zemí.
A myslím, že to každý může vidět
na nějaké osobní úrovni, kdy my jako rodiče
nebo kdo z nás jsme rodiče,
tak vidíme, že si radši utrhnem od pusy,
abychom zajistili budoucnost našim dětem.
Jo, radším nabídnem,

hodinu Angličtiny,
radším ukážem kousek světa,
nebo dokonce jsou rodiče, kde jsou ochotím se přestěhovat
proto, aby dítě mohlo chodit do lepší školy.
Takže na té osobní úrovni my to cítíme.
A myslím, že to je vidět
i na té makroekonomické úrovni.
My jsme asi před 5 lety realizovali studii
ze daným minichemster GEI,
kde jsme se snažili odhadnout,
jak velkou přidanou hodnotu
by naší zemi přinesl, kdyby
kvalita práce učitelů a celkové výsledky
děti následně, se zlepšila
třeba jen opět procent.
To je úplně jako by malej dosažitelný cíl,
kdybychom se soustředili na zlepšování kvality
vzdělávání, což se bou samozřejmě
nese nějaké investice.
A ten dopad do ekonomiky
jestice v dlouhodobém horizontu, ale obrovsky.
Jako já myslím, že ta země
nám málo podobně zajímavých
investičních příležitostí,
jako je investice do vzdělávání.
Takže myslím, že v první řadě
by jsme se na tom děli koukat
jako by z téhle perspektivy.
Jo, spíš než řešit, jestli teď
škrtem jednoho pracovníka tamle
nebo jiného pracovníka tamle,
ve chvíli, kdy se nám podaří
zvýšit kvalitů vzdělávání,
tak naše země má šanci uspět,
jak na poli biznesu, protože bude
produkovat práci z výších přidanou hodnotou,
a tohle je to, že budeme čelyt výzlám
jako klimatická změna, bude muset
transformovat naši ekromiku, budeme
se spoustu věcí změnit a znova vymyšlet,
nebo budeme čelyt a postupící uměli inteligenci,
což naprosto přepíše prostě pravidla
na trhu práce, bude to vyžadovat
obrovský změny od nás,

jak od lidí, v tom, co děláme
a co budeme dělat zítra a co budeme dělat pozítří.
To jsou všechno věci, ve kterých
můžeme uspět, ale pouze tehdy,
můžeme mít dobrý základ z té školy, bez toho
nemáme šanci. A vy máte poci,
že s tady těmi vyzemy právě politici
třeba nepracují? Mně se zdá,
že ten návrh, že tam takhle hády
o tyml lérdy je projevem toho,
že jsme tohle nepochopili,
že jsme jako nepochopili, kolik je ve hře.
Jo, za tím, co u obrany, jsme to nějak pochopili,
že nám tady
za rohem straší, jako stát,
který velmi nebezpečnej, no tak
můžeme něco dělat, to je poměrně jako jasná úvaha.
Na víci tam ten závasek 2%.
Na víci tam ještě závazek mezinárodní,
ale jako my máme teda závazky i ve rámci
do hozdělávání, o které neplníme.
Například, pardon. No tak například
jsme tady si řekli, že chceme
mít kvalitně placené pedagogi.
130% průměrné mzdy,
stále nevíme jaký základ to mám.
Základ jsme se na nějakém kritériu,
a jako jsme tomu nahony zdálené,
vždyťka ta vláda spíš dělá takové kličky,
že se snaží jak by teda se z toho vyvlíkli.
Já otevřeně říkám,
že to nebude 130%
jako aktuální průměrné mzdy
v příštím roce.
Pan minister Beck říká,
že to bude asi 130%,
ale že zároveň ten základ
není pevně daný, že se o tom ještě
bude jedna, že nikdy v zákoně
není předem dáno, že to musí být
vypočtenosté aktuální mzdy.
Ano, to samozřejmě není.
V dnějších ekonomických časech,
kdy není vysoká inflace,

nebyl tak daleko té reality,
jak je to tento krát.
Ale to číslo 130% vychází
z nějaké odborné debaty.
Kolik je ta hladina,
která by mohla nám zaručit,
že se nám do zjelávání budou hlásit
jako zajímavé lidi, kteří má potenciál
něco na bídnou.
A myslím, že ten odborný konsensus je
130%, ale vykle se to teda srovnává
k mzdám, kde jsou v tu danou chvíli.
To znamená, já, když vysokou vysokou školu
a chci se stát učitelem,
tak mám nějakou relativní
šanci oproti mýme
jako vyspůvrstivníkům
v tom, jak úspinoutom tvrřm práce.
Ještě mnohem zajímavější číslo potom je
srovnání s ostatními vysokoškoláky,
kde prostě v tůle chvíli
jsme na nějakých 70%.
To znamená, já vysokou vysokou školu
a mý kolegově, kdyjí také vysokou vysokou
vysokou školu dostanou
v jiných profesích od 30%
víc než já v té učitelské.
Tak jako, kdybychom byl na plníměřových sídí
tak byli jsme se dostali třák 90%,
což ty myslím, že už je zajímavé,
protože samozřejmě ta učitelská profeses
nabízí velký smysl
a je to na plnivící profesé,
která vykoupí část těch zdrujů.
Ale ne, takhle velký rozdíl, samozřejmě.
Dobře zaplatit učitele.
Je to nejdulěžitější,
kám by měli ty peníze.
Je pan ministr získá navíc
a nebo, pokud už bude hospod hryct těmi
253 miliardami,
tak je toto nejdulěžitější, kám je dostat.
No je to podmínka nutná několik postačujících.
Mě to už trochu trápí,

že tady opakujeme každý rok debatu
o tom, kolik mají brát učitele,
protože tou debatou kvalitový
uky nevzdlepšíme.

My pokud bychom se schodili,
že učitele mají brát nějaké peníze,
tu debatu bychom jednou pro vždy uzavřeli,
tak bychom se konečně mohli věnovat těm věcem,
jak pomáhat těm učitelům,
protože už by mít předpokad,
že jsou rozumě zaplacení,
že se nám tam budou hlasit lidé,
nebude ich tam nedostatek,
a budem se moc zabívat tím,
jak jim pomáhat u ich práci dělat lépe,
jak zvyšovat tu kvalitu,
za tím, co my jsme stále u debaty a,
která jako předpokladem proto,
bychom mohli vez debatu b,
ale stále se nedostáváme do debaty b.

No já se ptám na to, protože
učitele, kteří my byli sympatičtí,
kteří mě dokázali předat to vzdělání
nějakým způsobem ty vědomosti,
kteří byli načiní pro tu práci,
ale jak můžete být načiní pro práci,
pokud třeba nedostáváte za to dobře zaplacenou,
tak protože tam si ty peníze nejsou nejdoužitější
ve výsledku.

Když kou máme motivace učitelů
jít učit, tak je to jedno ze tří,
hlavních jako by důvodu pro čty lidi
trá to do učit, takže jako je to
pokud tím zde se pohybujou v nějaký
rozumí relaci, tak nemusí být ani nejdoužitější,
ale ve chvíli, kdy nám klesné
pod nějakou jako úroveň, kdy ty lidi nejsou schopný
zpláce hypotéku, v kontextu prostě
i dnešní situace na trhu zbyty
podobně, tak to samozřejmě pak už je problem.

Vy jste říkal, že to je jedna ze tří,
v Česku stárnou učitelské zbory
posluchal jsem Petru Mazantsovou,
tady u nás na plusu,

v pořadu pro a pro ti o najsučitelské platformy
říkala, že průměrný věk Českého učitele
je 50 let?
Každý rok mnohem víc učitelů
odchází, než přichází.
Jaké jsou ty dvě další motivace
k tomu, aby mladí...
10 tisíc lidí vysokoškolských zjalených
kteří by
vážně uvažovali o tom, že by se stali učiteli
ale odrazuje je nejenom tam zdá
což hodně souvisí s nějakým sentimentem
a spíš představí o tím zdědeš
a to je realné víši
tak jsou to další dvě věci
a to je představaté profesé
jaké náročná, bez podpory
že to je vlastně představaté učitelky
která je zvědčerpání
se snaží ukočírovat
jak 20 dětí a má toho plný zuby
to je jakoby druhá věc
a třetí věc je kvalita
přípravy, to zna toho peregrického vzilání
které dostanu na vstupu
která řadu lidí odrazuje v tu nechvíli
tak to jsou tři bariéry
to co naopak tě lidí
které profesy přitahuje je
a to vám řekne každej učitel
který to dělá srdcem
že to je obrovský smysluplná
na plnící obohacující práce
a tím vlastně návrativný
je hodně nabíjející
si my malými dětmi
nejfuncčnější metoda je
když si na nic nehrájete
a se takový jací jste
přeměsi, že oni to ve mě rychlé poznají
děším se na to až zase prajdu
celým procesem
první mikroučky na základní škole
a vidět to jak vy můžete

přesně o tom hovořil
ovlivnit budoucnostech děti
i pozitivním směrem
No to jako v málo, které profese zažijete, tak hluboci naplňující, jako pocit.
Ta neskutečná upřímnost a navázání kontaktu s námi je prostě úžasná.
Takže to je něco, co učitelé lidi přitahuje.
Na druhou stranu dobrý pocit vám hypotéku nezaplatit.
Je to tak, je to tak, musí tam být ten základ.
Co říkáte na to, že pan minister ve rozhovoru pro radiožurnál tvrděl,
že podle všechny znárodních statistik naši učitele učí o něco méně hodin týdně, než je obvyklé.
Znamená to, že si se toho mají třeba plné zuby, ale měli by učit ještě víc a strávit v té škole mnohem
víc hodin.
Prdno, myslím, že to je dobrá cesta, jak naštvat hodin učitelů,
protože myslím, že velká většina z nich fakt jako s velkým nasezíním vodvádí tu svojí práci.
On říkal, že to je důležité pro ty další debaty o tom platovem ochodnocení.
No, tak my se musíme na to dívat v širším kontextu. Je pravda, že naši učitele mají o malinko méně
vyučovací povinnosti, než mají kolekove v zahraničí.
Jsem zřejmě, že máme tady i země, které jsou na tom třeba i z lidská výsledku lépe
a mají té povinnosti víc, i země, které jí mají mít, jo, není to úplně jako vy.
Jednoznačně, ale jsme dvou třetina třeba.
Na druhou strom mají asi i jiné povinnosti, ne?
Právě, a myslím, že hodně zhovísí třeba s tím, jak kvalitní další personál kolem sebe
ten učitel má, jo, typicky u nás v posledních letech se podařilo zvišit výrazně počet
asistentů pedagogů, což je velmi důležité, když máme ve tři děti, které má velmi
specifické trá potřeby, protože aby mohlo se dál vzdělávat, tak to toho učitele
velmi zatežuje, když to překročí učitou mest, tak už se to nedá zvládat.
V té tři děti, když tam mám těch dětí, které potřebují nějakou zvišenou pozornost víc,
takže potřebují mít další kolegy, skrými to můžu řešit, kterými s tím pomohou,
školní, psycholog, dneska debatovaná i pozicí a nemyslíci sociálního pedagoga,
a které třeba nás chopne vyrazit i z budovité školy a dojít o té rodiny a zjistit,
co se tam děje, nebo jak to tam vypadá a tak dále.
Takže ve chyli, kdy pak máme nějakou infrastrukturu kolem toho učitele,
tak si myslím, že jste můžeme bavit i o tom, že může pak učit víc,
ale myslím si, že dělat takový návrch izolovaně bez zvědomění toho, kolik je tam té práce okolo.
Je nerozumné, no.
Já jsem na začátku říkal, že se školství potíká se silnými ročníky.
Já se líbí ta výzdoba a ty nový židla, je to tu kulením romantický, čejší a hezčejší.
Je na základní školy letos nastoupilo asi milion dětí.
Já se těším nejvíc na Anglii čty roch, a já nejvíc na baní učitelku a na učeně.
Jak je to je učit ve třídě třeba čtyři a třicet žáků,
což je ten maksymální možný počet přizmírnění hygienických nórem na třídu?
Tak to stačí si zeptat, kterého kole učitele, který to zažil,
myslím, že to je velmi náročný, je to velmi těžká práce,
měli bychom se takovým věcem vyhnout.

Já myslím, že jsou to v našem případě spíš jako lokální excesy, než že by to byl jako systém, protože ten průměrný počet dětí ve třídě je kolem 21 základních školách, takže my jako plošně ten problém nemáme.

Ale ve vytižených spádoví se mluví ve velkých městí.

A to si myslím, že je jiný problém, a to je spíš problém, jakým způsobem řídíme kapacity toho školství.

To znamená, kdo, kde, přemýšlí o tom, kolik, kde teda bude potřeba těch škol.

Myslím, že jsme to zažili minulý rok jako slušnou apokalipsu na úrovni středních škol, kde evidentně toto strategicko úvahu nikdo nedělal a jsou za ní zodpovědné kraje.

V případě základních škol jsou to zřizovatele škol, několik ministerstev neřídí, ty kapacity řídí je prostě zřizovatele těch škol.

A ti jsou jako bys zodpovědní za to, aby si sledovali, kolik budou mít těch dětí, jestli prvně mají prostor.

A musí budovat těch škol, je ve chvíli, kdy tam prostě chybí.

Jo, já si na to spomínám, my jsme to tady i probírali.

No, je veliký problém našel systém.

Přihlášky, frustrace.

Ano. A myslím, že to je v nastavení řízení toho systému ten problém.

Že to není jako otázka učitelů, ani to vlastně není otázka jako ministerských řidníků.

A peněz?

Ale to...

A bych se zase vrátil k tomu jednotlému tématu.

Myslím, že to není až tak otázka peněz, jo,

protože my jako tu kapacitu celkovou máme, akorát ty máme třeba na špatné místě často.

Jo, že není problém, že bychom měli obecně málo míst ve školá.

Jenom máme některé školy poloprázdné a pak některé přecipane.

Ještě u těch učitelů jako takových, já jsem se díval na studii Pakriser,

která změňovala, že ředitelé škol jsou jako zavalení v České republice administrativou.

A že jim zbývá minimum času, třeba jen pětina jejich pracovního času,

na to, aby se vypořádali pedagogickému vedení zborovén.

To znamená, nemůže potom i ten učitel cítit, že má nedostatečné nějaké pedagogické vedení a proto nemůže být ve výsledku ani dobrý pedagog.

No samozřejmě, my když se podíváme na to, co učitelů nejvíc pomáhá ve ich práci,

tak si myslím, že nám z to vypadávají dvě klíčové věci.

A to je přípravá, to co zažijou předtím, ještě do té profesy vstoupí.

A tam jako vydimálně z těch dat o těch bariédách, jak jsme viděli jako ten obras není příliš dobrý.

A myslím si, že tam máme hodně práce ještě před sebou.

A druhá věc je šef ředitou školy, to je prostě Alpha Omega.

A co je důležité k tomu říct, že u nás, tom českém systému, ten ředitel má výmečně významný postavení i vesrovnání mezinárodní.

Ty naši ředitve, díky vysoké decentralizaci tého školství, mají obrovskou moc nad tím, jak ta školá vypadá.

Z čímž, ale zároveň, jde ruku v ruce i ta obrovská odpojednost, že oni můžou o hodně věci rozhodnout,

ale to taky teda znamená, že musí o něch rozhodnout, musí je řešit.

Od školí jídle, před svou těžení parket a já nevím čeho všeho, až po tu kvalitativní výuky.

A realita je taková, jak jste popsal, že v tomhle našem systému, kdy 70% rozhodnutí, rozhodnutí si o tom, co se z našima dětma děje,

ve škole dělá ředitel školy, tak v tomhle systému ti ředitelé primárně teď musí řešit ty provozní věci, nebo se to po nich tak většinou chcé, oni ani nějakon ne musí, když si to umí zařídit,

máme tady i příklady ředitou, kde jich se to umí zařídit a te kvalitě výuky se věnují,

ale vyžaduje to poměrně hrdinské úsilí vyhrěk, aby jako se vymanili z toho provozu a z té operativy.

Takže tohle jako velký problém našeho zjelávání, že máme velmi silnou pozici role ředitelů,

což by nebyl sám o sobě problém, ale díky tomu, že nepodporujem a ani nikdo mozne řídí přijí mě,

tak oni většinu času provozu. Zrová 15% času věnují pravidské činnosti nebo rozvoji kodiní.

To znamná ještě méně než ta pětina času, co jsem změnil podle vás.

Ještě to ještě méně.

K tím bodum, které dělají s učitele dobrého učitele,

tak český statistický úřad eviduje desetinu pracovních uvazku ve školství,

které se týkají učitelů bez kvalifikace. Zvlášť velký problém je to na západě Čech,

třeba v Karlovarském kraji každypá tý učitel, pokud chápu dobře prostě nemá dostatečné vzdělání na to, aby byl učitel.

Ano. Máme i školy, kde neváme jediného kvalifikovaného učitele.

Tohle je něco, co vy řešit v míze ve školství?

Do nějaké míry, do nějaké míry. Myslím, že my jsme sledovali trend, kdy Robert Plaga výrazně začal zvyšovat mzdy učitelů.

Ex-ministrčkou ství z Ano.

Ano, ano. Až do roku 2021 byl ten jako trend poměrně jasné, a zhruba s dvouletným spožděním, jsme v těch statistikách viděli výrazně rozstoucí zájem o pozici učitelství a o studium učitelství na fakultách.

Myslím, že ta korlace byla dost jako jednoznačná.

Takže tímzdy určitě olivňují jako množství výdíky do toho systému vstupují.

A pak máme tyhle ty jako lokální problémy, zejména v místech, kde obecně, že o takto jsou typicky regiony,

kde máme málo vysokoškolské vzdělany chvíli, kde je spoustu problémů, vrství se to na sebe, ty lidi potíkají tam odsuť, vzdělani a tak dále.

Takže tam pak už se to musí řešit i na ty regionální úrovni.

Jedna z věcí, která by určitě pomohla je posílit působení vysokých škol přímo v tom regionu,

což vím, že se trává v Karlovaskim, která ji se to řešilo, v Chebu se to řešilo,

aby nějaká škola tam otevřela program přímo v tom regionu, tě lidi to mohli studovat na místě a tím pádem se zvyšoval počet lidí, který tam můbec soukmální pro ty produkcie.

Prostě tak to součí věci, kej se dají dělat.

Rozhodně prostě třeba tímzdy v tom mají významnou roli.

A v těchle regiolych to má vlastně i větší dopad, než v Praze.

Protože když v Praze učitelům přidáte 10%,

tak to nevyrobí nějakou bezásadní konkurenční výhodu,

zatím co, když tohle uděláte jako v Karlovaskim kreditach, to má velký významn.

Takže my jsme teď v situaci, kdy minister školství bude bojovat o to, aby školství dostalo na drámec

letošního rozpočtu,

ještě 11 miliard korun, ale v tuhto chvíli to spíš vypadá,

že školství dostane o 12 miliard korun méně,

hrozí pro pouštění asi 20 tisíc zejména nepedagogických pracovníků, ale...

No to byla katastrofa.

A taky jsme v situaci, když třeba vysoké školy chystají stávku, protože taky dlouhodobě,

že hrají na to, že mají málo peněz a že s ním je ministerstvo školství bezstředně dobré,

horyzontu neříší, jak to financování má do budoucna vypadat,

tak teď, kdybyste měl tomu rezortu poradit tři věci, které by měl udělat,

kromě toho, že by mohl sehnat víc peněz.

Tak je potřeba zabezpečit ty základní potřeby, tak to je jako by bod a,

protože bez toho se moc nehnu.

V chvíli, kdybychom chtěli dělat jakékoliv kroky, které zvyšují kvalitu v tom vzdělávání,

což si myslím, že má být na náš cíl, tak my musíme nejdřív zabezpečit ty základní potřeby,

to tak prostě jako je.

A pak myslím, že hned by se investovalo do zvyšování kvality.

Pedagogu, do jejich vzdělávání?

No, do zvyšování kvality učení dětí bych dokonce řekl, jo?

Já bych šel ještě jako k těm dětem.

My potřebujeme zařídit, aby ty děti odcházeli z té školi bohatří, jo?

O to de.

A my máme dávat a vkládat ty peníze do věcí, který toto přináší.

Já jsem přesvědčený, že se to bez učitelů nedá udělat, že toho oni mají v ruce.

To, co se s dětmi děje, mají primárně v ruce učitele,

a není to ani v tabulích interaktivních, ani v jednotných přímačkách, ani v maturitách.

Dokonce si myslím, že to není ani v kurykulu.

Myslím si, že to je v tom, jak tí učitele přemýšlí, jak se k těm dětem chovají,

jak rozumí sami svojí úloze, svojí profesy, jaké dovednosti mají

a to jsou věci, do kterých mi potřebujeme investovat.

Je to něco na drámec rámcových vzdělávacích programů?

Ano, ty rámcových vzdělávacích programy zase to jsou nějaké nástre,

které mi těm učitelům můžeme dát, které jim pomáhají s těmi dětmi ječeho dosahovat.

Ale jsou to jenom nástre, a ten nástre jí musí někdo vzít z kůlny a použít.

A použít ho efektivně.

Tak moc díky, že jsme o to mohli společně mluvit.

Díky.

Tohle už je všechno z Vydohradské 12, z pravodejského podkástu českého rozhlasu.

Dnes s Martinem Kozlem, ředitelem neziskové organizace Učitel na živo,

bavili jsme se o vědnávání o rozpočtu pro školství na příští rok,

ale i o tom, jak k důležitou součástí školského systému jsou učitele a jejich platy.

Závěrem Krátká obvyklá rekapitulace.

Nová vnohradská 12 vyjde už za pár hodin,

jsme v podkástových aplikacích vždy od půlloci,

ráno pak na webu i rozhlas cz a dopoledne ve vysílání českého rozhlasu plus.

Na slišenou zítra.